

متن پرسش

عرض سلام و ادب خدمت استاد بزرگوار در روایت آمده: لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ فَرْحَةٌ عِنْدَ إِفْطَارِهِ وَ فَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ شَادَى وَ خرسندی هنگام افطار به چه معناست؟ آیا مرتبط به فرح و شادی روحی روزه دار است؟ اگر هست توضیح بفرمایید. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید همین‌طور باشد. از آن جهت که از یک طرف از حجاب‌های آنانیت خود و سیطره میل‌های به دنیا و غذا فاصله گرفته و از طرف دیگر که مهم‌تر از جهت اول است؛ افقی است که در مقابل او به صورت تکوینی گشوده می‌شود و آن احساس حضور نفس ناطقه او است در عالم و عوالمی که نفس ناطقه تکویناً در آن عوالم حاضر است. و در همین راستا می‌باشد که وقتی نفس آرام آرام روزه و روزه‌داری را در این بستر و به این معنا شناخت، دیگر گرسنگی او که نهیب نفس اماره است، قدرت چندانی نخواهد داشت و به راحتی می‌تواند این‌چنین بسراید: «اگر نفس بنالد بگیریم کری‌ها». موفق باشید